

Cadauer.

A liques factum in os infuderunt; hisce verbis: Aurum sitisti
A Crasfe, aurum ad saturitatem bibe.

A Quin Achilles Hectorum occidisset, haud satiatus morte eius, sed irahebat corpus eius cum furore ter circa muros, & postea vendebat illud eximia avaritia Priamo.

Cum Sain Cosmhoës primarius Dux contra Romanos pugnans, grandine diuinum immissa, in bello cecidisset, Cosmhoës iratus contra Sain, qui ex multo animi morte & grotans mortuus esset, corpus eius sale conditum ad se iussit afferti, quod pluribus reddi confossum vulneribus. *Caj. Baron. Thesaur. Antiq. Ecl. Tom. 8.*

Tunc tumulatum Cadauer.

Alexander Philippi & Olympiadis filius, cum Babylone animam egisset dum eius praefecti de regno contendenter, tringita diebus inhumatus, carensque sepulchro relietus fuit, donec Arifander Telmissensis Vates in medios Macedones irruit, & ad eos locutos: Omnes, inquit, omnium seculorum Reges Alexandrum felicitate superaserent, tam viuum quam mortuum. Etenim Deos immortales sibi notū fecisse, in qua-

B cumque terra requiem ipsius corpus primum esset habitum, eam felicitate abundantem, & ab omni hostili vastatione in perpetuum liberam fore. Hæc cùm audivissent, pro se quisque lumen studio diligentiaque amittebantur, & in suum regnum singuli transferrent, & thesaurum possiderent, quasi oblidem firmitudinis imperij & immobilitatis. Ptolomeus corpus eius maxima festinatione Alexandriam deportauit. Sed quia Perdiccas persequi conabatur, impetum eius astu elusit. Etenim facto simulacro, Aleaxndri effigie reference, veste regia exornauit, & entaphis honorificentissimus. Deinde in Persicum currum impositum, fereturum eius magnifice auro, argento & ebore instruxit. At verum Alexandri corpus apparatu tenui, & vt præsens res ferebat, præmisit per vias occultas & innias. Perdiccas cum comprehendisset simulacrum mortui, instrutumque currum omisit persecutionem, ratus se iam manibus habere id de quo certatum esset. At serò refutavit, cognovitque se fallaci circumuentum esse, cum iam amplius persequendi facultas non daretur. *Elian. lib. 12. de Var. hist.*

C Guilelmo Normanno: Anglia regi, bello invicto, corporis sepulcra interdictum fuit. Templum extruxerat aliena in area, nec persolverat pretium domino: qui tunc egens, pompan funebrem, ceterumque procerum nixil vetius, in medium præsequentium regium funus celebratorem, mirantibus cunctis fatime sanus esset, se intulit, ita clamitans: Qui regna opprescit armis, me quoque metu mortis hactenus opprescit. Ego iniuria superstites, pacem mortuo non dabo. In quem effteris istum hominem locus, meus est. In alienum solum infestandi mortui ius nemini esse defendo. Sin extincket tandem indignitatis auctore, viuit adhuc vis. Rollonem conditorem patremque gentis appello, qui legibus ab se datis quām cuiusquam iniuria plus vnu potest, posseque. Simul incendium, incertum fortè, an fraude humana ortum, statim domos propinquas & desque sacras depascit. Vnde ad extinguendam fauientem flamman concursus fit, circa regium cadasuer solitudo facta. Velut manifestum numinis ita territus Henricus Regis mortui filius, qui solus procerum diuellì à feretro non poterat, rem præsenti pecunia fundi domino luit. Ita manus patris fraude noxæ libertati. Pietas Henrici, qui minus Natu, filiorum solus funeris patris officiū præstit, Superis cordi fuit. Infelici enim fratrum fato superstites, annos quinque & tringita in Anglia regnauit, præque eius filia per multa deinceps secula in colpo sedet. *& mil. 1.3.*

D Michael Palæologus Imperator in Lugdunensi Concilio sub Gregorio XII. reconciliatus est Latina Ecclesiæ, & cum suis alta voce symbolum Nicenum canere coepit in signum concordiae. Eam ob rem in tantum Grægorum odium incidit, vt à Monachis & facetoribus, Calogeris dictis, sepultura fuerit prohibitus. *Cuspin.*

Leonis X. studio Henricus VIII. Britanniæ rex contra Lutonicum XII. bellum gerebat. In gratiam Galli Iacobus Scotorum rex Angliam inuasit, & ad Tylum cœlus est ann. 1513. Cadasuer eius Beruicu[m] delatum, diu sepultura caruit: nam ab Angelis: quod Galli fauisset, sancto funeris sepulchrique honore, & Christianis ceremoniis indigens putabatur, adnotabant plerique repetita superiorum regum memoria, Iacobum infelici potius Stuartæ familiæ fatu, quam suo cedidisse quod pater, aius & prophanus eodem potiti regno, atque idem

sortiri nomen, ante diem ferro perempti mortem oppetit. *Sab. Suppl. lib. 1. ex Ionio.*

Loco ignobili, profano, sepultum cadasuer.

Ioas Iudeorum rex, propter idolatriam à duobus amicissimis in lecto confossum, neque in regnum sepulcreto sepultus fuit. *2. Paral. 24.*

Pœna Prophæta, qui panem contra diuinum mandatum in domo mali prophetæ comedenter, fuit quod non fuit sepultus in sepulchro patrum suorum. *3. Reg. 13.*

Apud Græcos lege cautum erat, vt qui patrimonium prodegeret, sepulchro patrio non humaretur, sed externo. *Alex. ab Alex. lib. 6. c. 14.*

Augustus Cæsar, testamento cauit, ne Iuliæ duc filia & nepitis, sepulchro suo inferrentur. *Sueton.*

Regina Scotorum, cùm Fergusum III. maritum noctu suis ipsa manibus strangulasset, & mox in cœtu populi suum crimen sponte fasfa, cultro quem veste abdiditerat, se confodisset, sacra caruit sepulcra. *H. Boeth. lib. 9.*

Brachij Perusini ducis fortissimi corpus Romam delatum in profano est sepultum extra muros urbis ad Laurentij farnum. *Sab. lib. 1. Enead. 10.*

Dodretus Ffissius Lorrechius, Galliæ Regis Francisci I. in oppugnando Carolo V. Cæsare, exercitus Imp. quum in Neapolitana obsidione bis incisa vena sanguinē minuere frustra esset conatus, anno 1528. excessit è vita, & absque omni funebri pompa apparatu, in eadem villa Aragonij Montalti, vbi prætorium fixerat, cumulo arenæ tumulatus. Huius cadasuer Hispanus quidam impia atque impudentia arguita, rapax, fabulo erutum, è castris in urbem retulit, & in regione, quam Selsarium vocant, recondidit subterranea in cella, vt venalitium cadasuer aliquem è Gallia pietate atque reverentia insignem emptorem periperit, qui redemptum repenit multo auro in Galliam ad Foxia sepulchra referendum curaret. Sed nemo vnuquam vel propinquorum, qui sepulcra iacturam magnificaret, aurumque rependeret, comparuit. *Ionius lib. 2. His.* At ille in vita eius Hispanum empori Gallo dare recusasse ostendit.

Anno 1106. Henrici IV. Imp. cadasuer exhumatum, in loco abstrusum reiectum fuit: at post quinquennium restituitur.

* *Ignominia cadasueri illata pena.*

Narrat Pomponius *latus*, Cùm cadasuer defunctæ Fabia coniugi Heraclij efficeretur, puellam fortè ex fenestra spulsa, & elatum cadasuer tetigisse. Ideoque statim comprehensam, Fabiaque rogo impositam, viuam fuisse existam.

De Aaron Amyrante Saracenorum conante comminuere offa S. Nicolai Myra Episcopi, tempitate subita represso: & alii à Deo vindicatis. *et Quare locum de Sepulchra & Sepulchris. Tit. Sepulchra violantum pane.*

Marcianus Iurisconsultus in l. 39. monet, lege cautum esse, ne corpus iusta sepulcra traditum, id est, terra conditum loco moueretur, aut inquietetur. Vnde Chilonis Lacedæmonij præceptum laudatur, τὸ τε τελευτηνότα μὴ κακούς αλλὰ μαρτυρίου. Defunctum ne maledictis afficias, sed beatum prædicta. Siquidem turpissimum viro ingenuo cum vmbribus lucri.

Hinc & latronibus annumeratur, qui mortuos spoliat. *Aristot. 4. Ethicor.*

Iniuria etiam defuncto irrogata, heredi irrogata sencetur *H. 1.1. §. quoties 1. 2. D. iureir.*

Absque ignominia.

* *Quare supra §. Vestita.*

Apud indos sepulchra defunctorum nulla sunt: quando virtus & virtus integritas propagandæ memoriarum amplius sufficiat. *Cal. lib. 1.8. cap. 31. A. L.*

Albanus mortuorum curam habere, aut meminisse, nefas est. Cum mortuis pecunias defodiunt. Idcirco pauperes vivunt, cum patrimonium nullum habent. *trab. 1.1.*

Mahometus Pseudopropheta præceperat, ne quis se sepe- liret, eo quod tertia die afflumentus esset in cælum. Quod cùm ad aliquot dies expectantes, fieri non cernerent, amici eius nudum cum proiecerunt: vt vmbra retulit. Verum Guimbria dixit, eum ab Hali lotum, & vestibus induitum & sepultum esse. *Vincentius.* In Mecha cadasuer eius arcæ ferrea est impositum, & colitur à toto Oriente. *Sabell. lib. 6. En- nead. 8.*

* *Confus.*